

[Arne Melchior]

bedre at være fiskehandler eller grønthandler? Skulle det mere kalde på ansvarsbevidstheden, end hvis man handler med dette at formidle kontakten mellem et job og jobsøgende? Jeg tror, påstanden savner ethvert grundlag.

Vi må slutte her. Jeg har godt hørt, at bifaldet er udeblevet, men jeg har dog hørt nogle åbninger, og jeg tror, det vil være muligt for os enten ved en høring eller ved et seminar eller på anden måde – det tror jeg egentlig mere på end et udvalgsarbejde – at få redegjort nærmere for de muligheder, der ligger i forslaget.

Jeg er meget glad for, at hverken arbejdsministeren eller fru Lilli Gyldenkilde har draget vore motiver i tvivl. Det havde jeg sådan set heller ikke ventet, men jeg konstaterer det med tilfredshed. Det lægger i hvert fald grunden for, at vi kan tale videre om sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

*Forslag til folketingsbeslutning om tilbage-
trækning af regeringens henstilling til kommu-
nerne om at overholde visse økonomiske ram-
mer.*

[Af Agerschou (SF) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 54. Fremsat 18/3 82).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Socialistisk folkeparti har nævnt, at beslutningsforslaget har til hensigt at genskabe det kommunale selvstyre. Dette selvstyre skulle efter SFs mening have været sat delvis ud af kraft siden 1979, hvor regeringen første gang gav kommunerne en henstilling om at begrænse væksten i deres udgifter.

Jeg synes, det kan være nyttigt i den forbindelse at sige et par ord om, hvad det kommunale selvstyre egentlig er. Folketinget har jo i tidens løb vedtaget en lang række love, som på forskellige måder lægger bindinger på kommunernes dispositioner. Jeg kan bare nævne bistandsloven, folkeskoleloven, sygehuslovgivningen og meget andet. Det kommunale selvstyre gælder altså inden for grænserne af en række bemyndigelser, som regering og folketing har givet kommunerne ud fra nogle overordnede hensyn.

Også på det økonomiske område kan samfundsforholdene gøre det nødvendigt, at der sættes rammer for kommunernes aktivitet. Sagen er den, at en offentlig udgiftspolitik, uanset hvilket indhold den i øvrigt kan tænkes at have, ikke lader sig gennemføre i dagens Danmark, uden at kommunerne trækkes ind. Det skyldes ganske enkelt, at kommunerne i dag forvalter omkring 60 pct. af de samlede offentlige udgifter.

Spørgsmålet for regeringen var således, hvordan man bedst kunne inddrage kommunerne i udgiftspolitikken. Regeringens hensigt var at finde en form, som både tilgodeså hensynet til kommunerne og samtidig var et fleksibelt instrument i den økonomiske politik. Resultatet af overvejelserne blev det såkaldte udgiftsrammesystem – det vil sige, at regeringen henstillede til kommunerne at begrænse væksten i deres ressourceforbrug. Et sådant system giver netop den enkelte kommune mulighed for at afveje lokale hensyn og samfundshensyn over for hinanden – og naturligvis også for at fravige den gennemsnitlige vækst, som man anbefalede.

Jeg vil gerne tilføje, at regeringen gennem forhandlinger opnåede de kommunale organisationers støtte til denne politik. SF mener, at disse organisationer netop derved har medvirket til at indskrænke det kommunale selvstyre. Jeg er ikke enig i den opfattelse. Der er tværtimod i høj grad en helt naturlig fælles interesse mellem kommunerne og staten i at begrænse ressourceforbruget.